

ikke drømme om at sige ja til en sådan opfordring. Hvis der er noget, vi vil kritisere, så kritiserer vi det. Og det er også det, vi har forbeholdt os retten til ved ikke at melde nogen stillingtagen ud på et projekt, hvis hele arkitektur og hvis hele nærmere politiske omstændigheder er ubekendte.

Og hr. Skaarups snedige, meget hypotetiske spørgsmål agter jeg overhovedet ikke at svare på, for det er jo i virkeligheden et forsøg på at få mig til at gå ind på en bane om, at der skulle eksistere noget, der ikke eksisterer.

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret. Men vi er jo nødt til at orientere os efter, hvad der ligger i den internationale debat.

Det er vel ikke utænkeligt, at amerikanerne har en interesse i, at specielt Danmark og Storbritannien melder ud, som de gør. Hr. Houlum – det er ham, som var leder af våbeninspektionen – siger til Ritzau i går, og jeg citerer: »Houlum siger, at han bad de danske og britiske regeringer om ikke at modsætte sig NMD officielt, fordi det kunne skade de amerikansk-russiske forhandlinger om ændringer af den såkaldte ABM-traktat.«

Jeg vil godt spørge sidste gang: Vil ministeren benægte, at der skriftligt eller mundtligt er forekommet en henvendelse fra amerikansk side om at lade være med at ytre sig?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, ministeren svarer krystalklart på mit spørgsmål, for det, jeg spørger om, er, om det i de konsultationer, som ministeren har bekræftet at der faktisk løbende har været med USA, har været drøftet den situation, at der foregår forhandlinger, f.eks. mellem Rusland og USA, og i den forbindelse diskussioner om Danmarks rolle heri.

Jeg ved jo, at diplomater, når de mødes, diskuterer de forskellige positioner, og det forekommer mig utænkeligt, at der ikke har været sådanne drøftelser. Derfor er jeg meget overrasket over ministerens svar. Jeg synes heller ikke, det er krystalklart. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at Folketinget fik en orientering om, hvad der rent faktisk har været indholdet i de drøftelser, som regeringen jo erkender har fundet sted. Det har ministeren også bekræftet i skriftlige svar på spørgsmål, som jeg har stillet.

Man har vel ikke bare siddet og udvekslet høfligheder og behageligheder og rost det gode

og ubrydelige forhold mellem Danmark og USA; man har vel også diskuteret sagens substans og de to landes positioner.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg siger tak for svaret. Jeg skal understrege, at vi i Dansk Folkeparti ikke deler den kritik, som der vel også ligger i spørgsmålene fra Enhedslisten og SF i forhold raketforsvarssystemet. Specielt hvis det kommer til at omfatte bl.a. Danmark og resten af NATO, kan man bestemt ikke afvise, at det er en rigtig, rigtig fornuftig idé at beskytte sig mod omverdenen på det her område.

Men jeg vil da godt spørge i forlængelse af den åbenhedsdiskussion, som udenrigsministeren selv har bidraget til i forhold til Folketinget – og den kommer specielt frem, efter at det tidligere medlem af Folketinget, hr. Jørgen Estrup, skrev sin bog – at der sagde udenrigsministeren, at det var vigtigt, at vi havde mere åbenhed omkring arbejde med det udenrigspolitiske, Folketingets kontrol med regeringen og EU på det udenrigspolitiske område. I den forbindelse er det så, jeg vil spørge, nærmest gentage mit spørgsmål, der går ud på: Hvis der havde været en aftale, synes regeringen så, at Folketinget skulle have haft det at vide? Ville regeringen så i givet fald have informeret Folketinget om det? Det er vel relativt nemt at svare på for udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Det siger sig selv, at regeringen ikke uden at orientere Folketinget kan lave nogen form for forpligtende aftaler på rigets vegne, men det har jo slet ikke været i nærheden af noget, der kan betegnes som sådan.

Man bliver ved med at spørge, om der har været en opfordring – mere eller mindre udtalt – fra amerikansk side om ikke at kritisere den amerikanske politik.

Jeg har ikke mødt den måde at stille det op på, og jeg har ikke været i nærheden af at give sådanne tilsagn. Men jeg er ikke spor i tvivl om, og det gælder i øvrigt for alle store lande her i verden, at de helst ser, at man enig med dem, og at de er mere bekymrede, hvis man ikke er enig med dem.

Så det, at en sådan holdning kan eksistere, vil jeg ikke afvise, men hele manipulationsteorien om, hvad der er aftalt her, kan jeg tilbagevise.